

ارزیابی آزمایشگاهی تاثیر وارنیش فلوراید بر رنگ گلاس یونومر با استفاده از دوربین دیجیتال و اسپکتروفوتومتر

* هنگامه صفرچراتی (DDS,MS)، بهناز اسماعیلی (DDS,MS)، تهمینه انوری (DDS,MS)، علی بیژنی (MD)

- ۱- دانشکده دندانپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی بابل
 - ۲- مرکز تحقیقات مواد دندانی، دانشکده دندانپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی بابل
 - ۳- دندانپزشک
 - ۴- مرکز تحقیقات بیماریهای غیر واگیر کودکان امیرکلا، دانشگاه علوم پزشکی بابل

دریافت: ۹۵/۱۲/۲۴، اصلاح: ۹۵/۳/۱۲، پذیرش: ۹۴/۱۲/۲۴

خلاصة

سابقه و هدف: تاثیر عوامل خارجی بر رنگ مواد ترمیمی گلاس یونومر، از نظر زیبایی از اهمیت خاصی برخوردار می‌باشد. هدف از این مطالعه بررسی تغییررنگ گلاس یونومر معمولی و تغییر یافته با رزین، بعد از کاربرد وارنیش فلوراید می‌باشد.

مواد و روش‌ها: در این مطالعه آزمایشگاهی ۱۶ نمونه از هر گلاس یونومر (F) و Chemfil Superior (C) و Fuji II LC تهیه شد. به دنبال آن از وارنیش فلوراید Dura shield (Sultan, USA) روی نمونه‌ها استفاده شد (Ff و Cf). رنگ هر نمونه با استفاده از اسپکتروفوتومتر Gretage Macbeth, Color-eye 7000A (Gretage Macbeth, Color-eye 7000A, USA) و دوربین دیجیتال (Sony Cyber-shot DSC N1)، قیل و بعد از کاربرد وارنیش فلوراید اندازه گیری شد. اطلاعات دوربین با نرم افزار MATLAB به فضای رنگی Lab CIE تبدیل شدند. تغییر رنگ (ΔE) هر نمونه در اسپکتروفوتومتر و دوربین دیجیتال محاسبه و آنالیز آماری انجام شد.

یافته‌ها: باستفاده از اسپکتروفوتومتر ΔE در گروه Cf و Ff به ترتیب $4/44$ و $5/8$ بدست آمد، اما با دوربین دیجیتال ΔE در همین گروهها به ترتیب $2/73$ و $4/21$ بود. کاربرد وارانش فلوراید در ارزیابی توسط اسپکتروفوتومتر و دوربین دیجیتال، سبب تغییر رنگ مشخص آماری در رنگ نمونه‌ها شد (به ترتیب <0.001 و $p=0.028$). ضمناً داده‌های بدست آمده از اسکتومتر و دوربین دیجیتال همسنگ معنی‌دار داشتند ($p=0.45$ و $p=0.387$).

نتیجه کیری: بر اساس نتایج این مطالعه در ارزیابی توسط اسپکتروفوتومتر، کار

مقدمة

جهت ارزیابی رنگ وجود دارد که در این بین، اسپکتروفوتومتر و سیله ای استاندارد محسوب می شود (۲). اگر تغییرات رنگ نمونه ها از حد آستانه $\frac{3}{3}$ بالاتر رود، از نظر چشمی محسوس و غیرقابل پذیرش است. با توجه به اینکه اسپکتروفوتومتر روشی نسبتاً گران است، در برخی مطالعات ارزیابی رنگ توسط دوربین دیجیتالی انجام شده است اما در مقایسه این دو روش در ارزیابی رنگ نتایج متناقضی گزارش شده است (۷-۹). Caglar و همکارانش در بررسی قابلیت اعتماد دوربین دیجیتال در اندازه گیری رنگ، گزارش کردند که مقادیر L و b دوربین رابطه معنی داری با کالریمتر داشت و لی در پارامتر a رابطه ای بین دوربین و کالریمتر نبود (۱۰). از طرفی دیگر، Yamanel و همکارانش در مقایسه رنگ کامپوزیت با استفاده از کالریمتر و دوربین دیجیتال گزارش کردند که در صورت فاصله مناسب دوربین از شیءی، تنظیمات دوربین و شرایط نوری مناسب، دوربین دیجیتال می تواند در ارزیابی رنگ بکار رود (۱۱). بنابراین با توجه به اینکه تغییرات رنگ یکی از دلایل اصلی حاگنه، مواد همزنگ دنداز، از حمله گلاس، یونوهر می باشد (۲)،

برای بیش از ۲۰ سال وارنیش فلورااید در اروپا و کانادا بکار رفته است. دلیل اصلی برای پذیرش وسیع وارنیش فلورااید کاربرد آسان، اینمنی، راحتی و قابلیت پذیرش برای بیمار است. همچنین میزان جذب یونهای فلورااید توسط ساختمندان دندان در مقایسه با روش‌های دیگر کاربرد فلورااید افزایش می‌یابد. انواع مختلف وارنیش فلورااید در بازار وجود دارند که می‌تواند حاوی سدیم فلورااید یا دی‌فلوروسایلن باشدند (۳). وارنیش‌های بایس سدیم فلورااید می‌توانند عوارضی نظیر تغییر رنگ در دندان و مواد ترمیمی داشته باشند. بطور کلی فاکتورهای داخلی نظیر واکنشهای شیمیایی-فیزیکی در قسمتهای عمقی‌تر ترمیمی و فاکتورهای خارجی مانند جذب مواد رنگی سبب تغییر رنگ می‌شود (۴-۶). وارنیش Dura shield حاوی ۵٪ وزنی سدیم فلورااید (حاوی ۲۶٪ وزنی فلورااید) می‌باشد. در خصوص عوامل خارجی، ترکیب و اندازه ذرات غلابه بر صافی سطح درظرفیت رنگ پذیری خارجی تأثیر دارد و نیز توانایی نسبی گلاس یونومر برای رنگ پذیری می‌تواند به عمل تخلخل ذرات گلاس باشد. روش‌های مختلفی

اب: مقاله حاصل، بایان نامه تهمنیه انوی، دانشجو، و شته دندان‌شک، طرح تحقیقاتی، به شماره ۶۱۴۱۸ دانشگاه علم نشک، بایان، مر، پاشه.

مسئول مقاله: دکتر بهنام اسماعلی

E-mail: dr.b.esmaeili@gmail.com

آدرس: بابا، دانشگاه علم و تکنیک، دانشکده دندان‌پزشکی، مرکز تحقیقات مواد دندان... تلفن: ۰۸-۹۱۴۳۲۲۹۱۱۱-۰۷

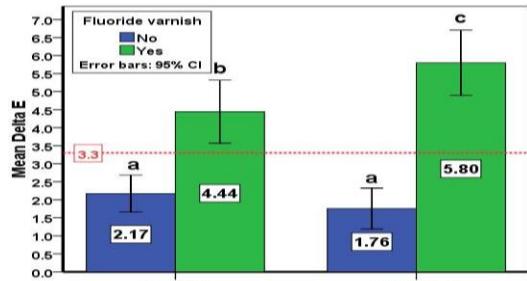
شده دارای مقادیر رنگ مستقل از دستگاه عکس برداری و مشابه نمونه‌های بدست آمده از دستگاه اسپکتروفوتومتر گردید. مقایسه اختلاف رنگ (ΔE) بین گروههای C, Cf و F توسط فرمول زیر تعیین شد:

$$\Delta E = [(\Delta L)^2 + (\Delta a)^2 + (\Delta b)^2]^{1/2}$$

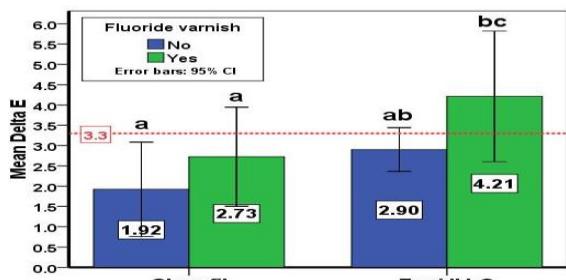
اسپکتروفوتومتر: سطح خارجی تمامی نمونه‌های گروههای C, Cf و F توسط اسپکتروفوتومتر با مشخصات Gretag Macbeth, color-(*eye* 70000 A, USA) تعیین رنگ شد و ΔE آنها نیز مشابه گروه دوربین دیجیتال، بر اساس فرمول $\Delta E = [(\Delta L)^2 + (\Delta a)^2 + (\Delta b)^2]^{1/2}$ بدست آمد. اطلاعات با استفاده از نرم افزار آماری SPSS و آزمونهای Anova و T-Test Paired T-Test و ضریب همبستگی پیرسون مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند و $p < 0.05$ معنی دار در نظر گرفته شد.

یافته‌ها

میانگین تغییر رنگ نمونه‌های مورد آزمایش با استفاده از اسپکتروفوتومتر در گروه C, Cf و F به ترتیب 4.44 ± 1.76 , 2.17 ± 0.80 و 1.76 ± 0.80 بودند. نمودار ۱، اما با دوربین دیجیتال ΔE در همین گروهها به ترتیب 5.80 ± 2.90 و 4.21 ± 1.92 بود (نمودار ۲).

نمودار ۱. میانگین و انحراف معیار (ΔE) (تغییر رنگ) گلاس یونومرها در اثر کاربرد وارنیش فلوراید با استفاده از اسپکتروفوتومتر

نمودار ۲. میانگین و انحراف معیار (ΔE) (تغییر رنگ) گلاس یونومرها در اثر کاربرد وارنیش فلوراید با استفاده از دوربین دیجیتال

تغییر رنگ (ΔE) ۴ گروه بصورت جداگانه مورد آنالیز آماری قرار گرفت و در گروه اسپکتروفوتومتر و دوربین دیجیتال نتایج، تفاوت آماری معنی‌داری را بین گروهها نشان داد (به ترتیب $p = 0.001$ و $p = 0.028$). همچنین داده‌های بدست آمده از دوربین دیجیتال و اسپکتروفوتومتر همبستگی معنی‌داری داشتند ($r = 0.357$ و $p = 0.045$) میانگین مولفه‌های L, a و b نمونه‌های گلاس یونومر حاصل از دوربین دیجیتال نیز در جدول ۱ آمده است.

هدف از این مطالعه ارزیابی آزمایشگاهی تاثیر وارنیش فلوراید بر رنگ ترمیمهای گلاس یونومر با استفاده از دوربین دیجیتال و اسپکتروفوتومتر می‌باشد.

مواد و روش‌ها

روش کار: این مطالعه بصورت آزمایشگاهی روی ۳۲ نمونه گلاس یونومر انجام گردید. نیمی از نمونه‌ها ($n=16$) از گلاس یونومر معمولی chemfil و نیمی دیگر ($n=16$) از گلاس یونومر اصلاح شده با زین Fuji II LC تهیه شدند.

ترکیب شیمیایی مواد مورد استفاده در جدول ۱ ذکر شده است.

آمده سازی نمونه‌ها: ۱- (C) **Chemfil**: بعد از مخلوط کردن پودر و مایع بر اساس دستورالعمل شرکت سازنده، ۱۶ نمونه توسط مولد مکعبی به ضخامت mm ۲ و طول و عرض ۱۳ mm تهیه شد و سپس یک لامل شیشه‌ای روی آنها قرار گرفت و تا setting کامل ماده که ۸ دقیقه از ابتدای مخلوط کردن می‌باشد باقیماند.

(F) Fuji II LC: پودر و مایع بر اساس دستورالعمل شرکت سازنده mw/cm² مخلوط و ۱۶ نمونه در مولد مشابه گروه ۱ تهیه شد. نمونه‌ها با شدت ۷۵۰ دستگاه ۷ (Ivocllar)Astralis ۷ ثانیه سخت شدند. همه نمونه‌های گروه C و F به مدت ۴۸ ساعت در محلول نرمال سالین قرار گرفتند.

اعمال وارنیش فلوراید: روی سطح خارجی نیمی (۸ عدد) از نمونه‌های (Cf) Chemfil و نیمی (۸ عدد) از نمونه‌های (F) Fuji II LC توسط یک اپلیکاتور مخصوص، وارنیش فلوراید Dura shield خشک شده، ۵ دقیقه تأمل نموده و در محلول نرمال سالین قرار داده شد که به ترتیب عنوان گروه ۳ و ۴ در نظر گرفته شدند.

photoaging: تمامی نمونه‌های مدت ۹۸ ساعت تحت photo aging (Xeno test 150s, USA) با طول موج ۳۰۰–۸۰۰ nm شدت نور 66mJ/m^2 در دمای 37°C قرار گرفتند (۱۲).

اندازه گیری رنگ:

دوربین دیجیتال: سطح خارجی تمامی نمونه‌های گروههای C, Cf و F پس از خشک کردن، تحت عکسبرداری با دوربین دیجیتالی با مشخصات (Sony Cyber-shot – DSC N1 8.1 MP – optical zoom 3X – Japan) گرفت. بدین صورت که کلیه عکسها در یک اتاق کاملاً تاریک و با دو لامپ D65 در مکانی ثابت و با فاصله ثابت ۳۰ سانتیمتری از نمونه‌ها که از دو جهت مخالف به سطح نمونه تابیده می‌شدند، قرار گرفته شد. از یک صفحه خاکستری ثابت پشت نمونه‌ها استفاده شد. دوربین نیز روی پایه‌ای ثابت قرار گرفت و فاصله آن با نمونه‌ها، منبع نور و زمینه خاکستری رنگ در طول آزمایش یکسان بود (۱۰). عکسها تهیه شده از دوربین دیجیتال در کامپیوتر ذخیره و توسط نرم افزار MATLAB رنگ نمونه‌ها تعیین شده و مشخصات Lab سطح بیرونی نمونه‌های گلاس یونومر بر اساس سیستم CIE اندازه گیری شد. جهت کاربرد نرم افزار MATLAB برای ارزیابی رنگ، دوربین را با نمونه استاندارد اطلس رنگی munsell استاندارد کرده و بین پاسخهای دوربین (محركه‌های XYZ) و RGB (رنگی دوربین) و محركه‌های رنگی نمونه‌های استاندارد (XYZ) یک رابطه به صورت ماتریس ایجاد شد. در نتیجه هر عکس جدیدی از دوربین توسط این ماتریس قابل استاندارد شدن بود و نمونه‌های عکس برداری

جدول ۱. میانگین و انحراف معیار مؤلفه های L و a و b نمونه های گلاس یونومر با استفاده از دوربین دیجیتال

P-value	F	Ff	C	Cf		
	Mean ± SD	Mean ± SD	Mean ± SD	Mean ± SD		
.95/.	57/9.±72/.	49/9.±54/.	96/8.9±4/1	54/8.9±72/1	Pre	
<.01/.	89/42±54/.	73/88±66/.	44/9.±42/.	33/9.±89/.	Post	L
-	..5/.	<..1/.	37/.	391/.	P-value	
<.01/.	29/7±76/.	2/7±72/.	58/7±53/.	62/7±45/.	Pre	
<.01/.	88/6±71/.	6/7±58/.	54/7±57/.	7/7±58/.	Post	a
-	..2/.	<..1/.	138/.	..3/.	P-value	
472/.	84/3±98/.	37/4±4.4/1	27/7±91/.	97/7±94/.	Pre	
<.46/.	48/7±62/1	39/2±92/.	37/6±26/1	76/5±4.1/	Post	b
-	278/.	..221	9.1/.	76/.	P-value	

- Cf- کروه chemfil با کاربرد واریش فلوراپاید / C- کروه chemfil بدون کاربرد واریش فلوراپاید / Ff- کروه fuji II LC با کاربرد واریش فلوراپاید / F- کروه fuji II بدون کاربرد واریش فلوراپاید

بحث و نتیجه گیری

در این مطالعه هر دو نوع گلاس یونومر Fuji II LC و Chemfil کاربرد وارنیش فلوراید Dura shield پس از ارزیابی توسط اسپکتروفوتومتر تغییر رنگ واضحی را نشان دادند. ($\Delta E > 3/3$) داده های حاصل از اسپکتروفوتومتر و دوربین دیجیتال نیز همبستگی معنی داری داشتند. هر دو نوع گلاس یونومر معمولی و تغییر یافته با رزین در این آزمایش پس از کاربرد وارنیش فلوراید (Xeno Test 150 S) Photoaging Dura shield و پس از طی پروسه Dura shield طی ۹۸ ساعت در ارزیابی توسط اسپکتروفوتومتر تغییر رنگ واضحی را نشان دادند. ($\Delta E > 3/3$) که از میان پارامترهای رنگی CIE، فاکتور^{*} b، تغییر آماری Auto-Color میان داری را در جهت مثبت نشان داده است. این نتایج با نتایج مطالعه Gold و همکاران طبق دارد. آنها به بررسی تأثیر وارنیش فلوراید بر روی Hue و Value دو نوع کامپازیت و یک نوع گلاس یونومر پرداختند و از کالریمتر (Minolta chroma-meter) جهت ارزیابی تغییر رنگ حاصل از وارنیش های فلوراید Fluor protector و Dura flor استفاده کردند (۱۳). Debner و همکارانش در مطالعه خود به این نتیجه رسیدند که وارنیش فلوراید سبب تغییر رنگ مشخص و واضح در مواد ترمیمی می شود که با مطالعه ما همخوانی داشت (۱۴). در مطالعه Auto-Gold و همکاران به بررسی تأثیر وارنیش فلوراید protector، Dura flor، Fluor (Cavity shield)، Dura phat (Fuji IX GP fast) و دو نوع Dura phat بر مواد ترمیمی گلاس یونومر (Fuji IX GP) کامپازیت (Z-100، Esthet-X) پرداخته شد و به این نتیجه رسیدند که Duraphat می تواند باعث تغییر رنگ قابل تشخیص در ترمیم شود، که از نظر کلینیکی در حد قابل پذیرش بوده است. در این مطالعه از کالریمتر (Minolta chroma-meter) جهت ارزیابی رنگ استفاده شد. همچنین در این مطالعه ذکر شده است که گلاس یونومر به علت خاصیت هیدروفیل بودن و تخریب سطحی بیشتر تغییر رنگ پیشتری را نسبت به کامپازیت ها نشان داد. از علل دیگر رنگ پذیری گلاس یونومر می توان به خلل و فرج و ترک های ریز سطح گلاس یونومر اشاره کرد که به مواد رنگی اجازه نفوذ می دهدن (۲). Salama و همکاران Cavity shield، Dura flor و Fluor از وارنیش های فلوراید در مطالعه خود را مورد بررسی قرار دادند. در این مطالعه Fuji IX GP و کامپومر (F ۲۰۰۰) را مورد ترمیمی گلاس یونومر Fuji IX GP و Chemfil مطالعه کردند. در این مطالعه هر دو نوع گلاس یونومر Fuji II LC و Chemfil کاربرد وارنیش فلوراید Dura shield پس از ارزیابی توسط اسپکتروفوتومتر تغییر رنگ واضحی را نشان دادند. ($\Delta E > 3/3$) داده های حاصل از اسپکتروفوتومتر و دوربین دیجیتال نیز همبستگی معنی داری داشتند. هر دو نوع گلاس یونومر معمولی و تغییر یافته با رزین در این آزمایش پس از کاربرد وارنیش فلوراید (Xeno Test 150 S) Photoaging Dura shield و پس از طی پروسه Dura shield طی ۹۸ ساعت در ارزیابی توسط اسپکتروفوتومتر تغییر رنگ واضحی را نشان دادند. ($\Delta E > 3/3$) که از میان پارامترهای رنگی CIE، فاکتور^{*} b، تغییر آماری Auto-Color میان داری را در جهت مثبت نشان داده است. این نتایج با نتایج مطالعه Gold و همکاران طبق دارد. آنها به بررسی تأثیر وارنیش فلوراید بر روی Hue و Value دو نوع کامپازیت و یک نوع گلاس یونومر پرداختند و از کالریمتر (Minolta chroma-meter) جهت ارزیابی تغییر رنگ حاصل از وارنیش های فلوراید Fluor protector و Dura flor استفاده کردند (۱۳). Debner و همکارانش در مطالعه خود به این نتیجه رسیدند که وارنیش فلوراید سبب تغییر رنگ مشخص و واضح در مواد ترمیمی می شود که با مطالعه ما همخوانی داشت (۱۴). در مطالعه Auto-Gold و همکاران به بررسی تأثیر وارنیش فلوراید protector، Dura flor، Fluor (Cavity shield)، Dura phat (Fuji IX GP fast) و دو نوع Dura phat بر مواد ترمیمی گلاس یونومر (Fuji IX GP) کامپازیت (Z-100، Esthet-X) پرداخته شد و به این نتیجه رسیدند که Duraphat می تواند باعث تغییر رنگ قابل تشخیص در ترمیم شود، که از نظر کلینیکی در حد قابل پذیرش بوده است. در این مطالعه از کالریمتر (Minolta chroma-meter) جهت ارزیابی رنگ استفاده شد. همچنین در این مطالعه ذکر شده است که گلاس یونومر به علت خاصیت هیدروفیل بودن و تخریب سطحی بیشتر تغییر رنگ پیشتری را نسبت به کامپازیت ها نشان داد. از علل دیگر رنگ پذیری گلاس یونومر می توان به خلل و فرج و ترک های ریز سطح گلاس یونومر اشاره کرد که به مواد رنگی اجازه نفوذ می دهدن (۲). Salama و همکاران Cavity shield، Dura flor و Fluor از وارنیش های فلوراید در مطالعه خود را مورد بررسی قرار دادند. در این مطالعه Fuji IX GP و کامپومر (F ۲۰۰۰) را مورد ترمیمی گلاس یونومر Fuji IX GP و Chemfil مطالعه کردند.

کامپازیت (Filtek TM Flow) استفاده کردند و از Profilometer و SEM جهت بررسی خشونت سطح مواد استفاده شد، نتیجه گرفتند که خشونت سطح مواد ترمیمی در اثر کاربرد وارنیش فلوراید افزایش می‌یابد که خود می‌تواند باعث تغییر رنگ سطح گردد(۱۵). همانطور که در ابتدا بیان شد در مطالعه حاضر، ارزیابی رنگ توسط اسپکتروفوتومتر و دوربین دیجیتال انجام گرفت. برای هر نمونه یک جایگاه ثابت حفظ زوایا در طول مراحل عکسبرداری با دوربین دیجیتال در نظر گرفته شد که مشابه شرایط عکسبرداری در تحقیق Guan و همکارانش بود. در این بررسی نیز از یک دوربین دیجیتال با فاصله ثابت از نمونه ها و ۲ منبع نوری که با فاصله ۳۰ سانتی متری از نمونه ها قرار داشتند استفاده شده است(۸). همچنین نور از دو منبع نوری که لامپ D65 بود تابانیده می‌شد. D65 منبع نوری استانداردی است که توسط CIE تعیین شده و آن را به عنوان منبع نوری معرفی کرده است(۱۰). در این تحقیق یک مقوای خاکستری رنگ دورتا دور محیط عکسبرداری کشیده شد تا محیط کاملاً محدود باشد و در انتهای ارزیابی رنگ توسط نرم افزار MATLAB انجام شد.

Cal و همکارانش در سال ۲۰۰۴ رنگ ۳ راهنمای رنگ را با استفاده از تکنیک دیجیتالی بررسی کردند آنها در آزمایش خود از ۳ راهنمای رنگ به کمک دوربین دیجیتالی که ثابت شده و با فاصله ثابت از هر نمونه بود عکس گرفتند. دوربینها یکبار در ساعت ۱۱ در نور روز و یک بار دیگر در محیط استودیو گرفته شد. آنها اینطور نتیجه گرفتند که وقتی محیط ثابت باشد تکنیک دیجیتالی و برنامه آنالیز رنگی فتوشاپ می‌تواند برای آنالیز تصاویر استفاده شود اما در این مطالعه استفاده از دوربین دیجیتال با روش استانداردی مقایسه نشده است(۱۶). در Guan و همکارانش هم از نرم افزار MATLAB جهت اندازه گیری رنگ دندان براساس سیستم $L^* a^* b^*$ استفاده شده است. در این مطالعه از دوربین دیجیتال (Kodak Nikon DCS 410) استفاده شد و منابع نوری در این تحقیق ۲ تیوب نور طبیعی فلورسنت و دو تیوب فلورسنت اولترا ویوله بود و نمونه ها (دندانهای کشیده شده) در فاصله ۲۵ سانتی متر از منابع نوری و با زاویه ۴۵ درجه قرار گرفته بودند(۸). همso با مطالعه Guan و همکاران که کاربرد دوربین دیجیتال را روش قابل قبولی در اندازه گیری تغییر رنگ می‌دانستند، در

دوربین دیجیتال با کاربرد فلاش به بررسی رنگ راهنمایی رنگ پرداختند. آنها در این مطالعه، ۱۵ دیسک سرامیکی با راهنمایی رنگ مختلف فراهم کردند و از دوربین دیجیتال (Nikon D1, Tokyo, Japan) که مجهز به سنسور Custom Auto white balance (AWB) و CCD در ۲ وضعیت (CWB) White Balance داشت و از LED به عنوان منبع نور استفاده کردند. نتایج این مطالعه در وضعیت CWB دوربین رابطه معنی‌داری را در مقایسه با داده‌های حاصل از اسپکتروفوتومتر نشان داد. آنها به این نتیجه رسیدند که کارآیی دوربین دیجیتال برای بررسی رنگ وابسته به منابع نوری و وضعیت تنظیم شده دوربین می‌باشد^(۷). در مطالعه حاضر نتایج نشان داد که دوربین دیجیتال نسبتاً روش قابل اعتمادی جهت ارزیابی رنگ می‌باشد. با توجه به نتایج متغیر مطالعات مختلف، پیشنهاد می‌شود که ارزیابی رنگ در شرایط نوری مختلف و با دوربینهای دیگر نیز انجام شود، با اسپکتروفوتومتر مقایسه گردد.

تقدیر و تشکر

بدینویسیله از معاونت تحقیقات و فناوری دانشگاه علوم پزشکی بابل به دلیل حمایت مالی از این تحقیق، تشکر و قدردانی می‌گردد.

مطالعه ما داده‌های حاصل از دوربین در مقایسه با اسپکتروفوتومتر رابطه معنی‌داری را نشان داد. در مطالعه Cal و همکاران از دوربین دیجیتال (Olympus-) استفاده شد و دوربین بر روی پایه ای عمود نسبت به راهنمایی رنگی قرار داشت و به این نتیجه رسیدند که داده‌های حاصل از دوربین در پارامترهای ^{a*} و ^{b*} رابطه معنی‌داری با اسپکتروفوتومتر داشت ولی در مورد پارامتر ^{L*} این رابطه صدق نمی‌کرد^(۱۷). در مطالعه ما داده‌های بدست آمده از دوربین دیجیتال و اسپکتروفوتومتر همبستگی معنی‌داری نشان دادند. Caglar و همکاران در سال ۲۰۰۹ به بررسی قابل اعتماد بودن دوربین دیجیتال در اندازه گیری رنگ پرداختند. در این مطالعه از ۲ نوع راهنمای رنگ کامپازیت و راهنمای رنگ سرامیکی به عنوان نمونه استفاده شد. منابع نوری در این تحقیق شامل ۴ لامپ فلورست بود که بصورت عمود و با فاصله ۱۵ سانتی‌متری از نمونه‌ها قرار داشت. آنها از دوربین (Fuji S20 pro, Fuji film,Tokyo,Japan) به Auto white balance مجهز به سنسور CCD در تحقیق خود استفاده کردند. مقادیر ^{L*} و ^{b*} بدست آمده از دوربین رابطه معنی‌داری با کالریمتری داشت ولی در مورد ^{a*} این رابطه صدق نمی‌کرد. نتایج این مطالعه نشان داد که دوربین دیجیتال در صورت کاربرد صحیح و تنظیم فوائل دوربین و استفاده از منبع نوری مناسب می‌تواند روش مناسبی برای بررسی رنگ باشد^(۱۰).

Laboratory Evaluation of Fluoride Varnish Effect on Ionomer Glass Color Using a Digital Camera and Spectrophotometer

H. Safarcherati (DDS,MS)¹, B. Esmaeili (DDS,MS)*², T. Anvari(DDS)³, A.Bijani(MD)⁴

1.Faculty of Dentistry, Babol University of Medical Science, Babol, I.R.Iran

2.Dental Material Research Center, Faculty of Dentistry, Babol University of Medical Science, Babol, I.R.Iran

3.Dentist

4.Non-Communicable Pediatrics Diseases Research Center, Babol University of Medical Sciences, Babol. I.R. Iran

J Babol Univ Med Sci; 18(11); Nov 2016; PP: 44-9

Received: Mar 14th 2016, Revised: Jun 1st 2016, Accepted: Jul 27th 2016.

ABSTRACT

BACKGROUND AND OBJECTIVE: The impact of external factors on color of ionomer glass as a restorative material is important due to its beauty. The aim of this study was to evaluate discoloration of conventional and resin-modified ionomer glass, after the application of fluoride varnish.

METHODS: In this study, 16 samples of each ionomer glass Chemfil Superior (C) and (F) Fuji II LC were prepared. Then fluoride varnish Dura shield (Sultan, USA) was used on samples (Cf, Ff). The color of each sample was measured using a spectrophotometer (Gretage Macbeth, Color-eye7000A) and digital camera (Sony Cyber-shot DSC N1) before and after the application of fluoride varnish. Obtained data from camera was converted to color space Lab CIE by MATLAB software. Discoloration (ΔE) of each sample was calculated in spectrophotometer and digital camera and statistical analysis was performed.

FINDINGS: Using spectrophotometer ΔE in Cf and Ff groups was obtained 4.44 and 5.8, respectively, but with a digital camera was 2.37 and 4.21, respectively in the same group. The application of fluoride varnish in the evaluation of a spectrophotometer and a digital camera resulted in a statistical significant color change in samples (respectively $p<0.001$ and $p=0.028$). In addition, the data showed a significant correlation in obtained results from spectrophotometer and digital camera ($p=0.045$ and $r=0.357$).

CONCLUSION: Based on the results of this study in evaluation by spectrophotometry, application of fluoride varnish (Dura shield) led to an apparent color change in both ionomer glass. According to the same results, digital camera for evaluation of color is relatively reliable.

KEY WORDS: *Ionomer Glass, Fluoride Varnish, Color, Spectrophotometry.*

Please cite this article as follows:

Safarcherati H, Esmaeili B, Anvari T, Bijani A. Laboratory Evaluation of Fluoride Varnish Effect on Ionomer Glass Color Using a Digital Camera and Spectrophotometer. J Babol Univ Med Sci. 2016;18(11):44-9.

*Corresponding author: B. Esmaeili (DDS,MS)

Address: Dental Materials Research Center, Health Institute, Babol University of Medical Science, Babol, I.R.Iran

Tel: +98 11 32291408-9

E-mail: dr.b.esmaeili@gmail.com

References

- 1.Lewis C, Lynch H, Richardson L. Fluoride varnish use in primary care: what do providers think? *Pediatrics*. 2005;115(1):69-76.
- 2.Autio-Gold JT, Barrett AA. Effect of fluoride varnishes on color stability of esthetic restorative materials. *Oper Dent*. 2004;29(6):636-41.
- 3.Carvalho DM, Salazar M, Oliveira BH, Coutinho ES. Fluoride varnishes and decrease in caries incidence in preschool children: a systematic review. *Rev Bras Epidemiol*. 2010;13(1):139-49.
- 4.Yousef M, Abo El Naga A. Color stability of different restoratives after exposure to coloring agents. *J Am Sci*. 2012;8(2):20-6.
- 5.5.Prabhakar AR, Mahantesh T, Vishwas TD, Kabade A. Effect of surface treatment with remineralizing on the color stability and roughness of esthetic restorative materials. *Rev Clín Pesq Odontol*. 2009;5(1):19-27.
- 6.Tian F, Yap AU, Wang X, Gao X. Effect of staining solutions on color of pre-reacted glass-ionomer containing composites. *Dent Mater J*. 2012; 31(3):384-8.
- 7.Tung OH, Lai YL, Ho YC, Chou IC, Lee SY. Development of digital shade guides for color assessment using a digital camera with ring flashes. *Clin Oral Invest*. 2011; 15:49-56.
- 8.Guan YH, Lath DL, Lilley TH, Willmot DR, Marlow I, Brook AH. The measurement of tooth whiteness by image analysis and spectrophotometry: a comparison. *J Oral Rehabil*. 2005; 32(1): 7-15.
- 9.Wee AG, Lindsey DT, Kuo S, Johnston WM. Color accuracy of commercial digital cameras for use in dentistry. *Dent Mater*. 2006;22(6):553-9.
- 10.Caglar A, Yamanek K, Gulsahi K, Bagis B, Özcan M. Could digital imaging be an alternative for digital colorimeters?. *Clin oral invest*. 2010;14(6):713-8.
- 11.Yamanek K, Caglar A, Oezcan M, Gulsah K, Bagis B. Assessment of color parameters of composite resin shade guides using digital imaging versus colorimeter. *J Esthetic Restor Dent*. 2010;22(6):379-88.
- 12.Sarafianou A, Iosifidou S, Papadopoulos T, Eliades G. Color stability and degree of cure of direct composite restoratives after accelerated aging. *Operat Dent*. 2007; 32(4):406-11.
- 13.Autio-Gold JT, Barrett AA. Effect of fluoride varnishes on color stability of esthetic restorative materials. *Oper Dent*. 2004;29(6):636-41.
- 14.Debner T, Warren DP, Powers JM. Effects of fluoride varnish on color of esthetic restorative material. *J Esthet Dent*. 2000;12(3):160-3.
- 15.15.Salama FS, Schulte K, Iseman MF, Reinhardt JW. Effects of repeated fluoride varnish application on different restorative surfaces. *J Contemp Dent Pract*. 2006;7(5):54-61.
- 16.Cal E, Sonugelen M, Guneri P, Kesercioglu A, Kose T. Application of a digital technique in evaluating the reliability of shade guides. *Journal of Oral Rehabilitation*. 2004;31(5):483-91.
- 17.Cal E, Güneri P, Kose T. Comparison of digital and spectrophotometric measurements of colour shade guides. *J oral rehabil*. 2006;33(3):221-8.